

Elmaradt séta Hillaryval

2016 november 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

És akkor mit tett az Ön kormánya? Megmondom, Hillary dicstelenül és az alkalomhoz méltatlanul viselkedett.

Tudtam, sejtettem, hogy ez nem fog összejönni, hiszen annyira elfoglalt volt az utóbbi hetekben, hónapokban. Hát nem is jött össze. Mindegy, egyedül is lehet sétálni, gondolkozni, beszélgetni.

Gondoltam, legyen valami amerikás feelingje a monológnak, most épp a Szabadság téren bandukolok, épp egy szobor el?tt. Ez egy tábornoké, egy amerikai tábornoké, egy nagyszer? és bátor amerikai tábornoké.

Talán a nevét sem tudja, Hillary, abban pedig biztos vagyok, hogy a kiváló amerikai egyetemeken sem a tananyag része. Harry Hill Bandholtzról van szó, aki 1919 augusztusa és 1920 februárja között volt a magyarországi Szövetséges Katonai Ellen?rz? Bizottságban az Amerikai Egyesült Államok képvisel?je. Többször konfrontálódott a négytagú bizottság tagjaival, az elfogult franciával, az enervált angollal és olasszal, de azért tette a dolgát. Igazi h?stette pedig az volt, amikor 1919 októberében szó szerint ostorral zavarta el a román katonákat, akik a Nemzeti Múzeum el?tt már megrakásra váró teherautókkal álltak, hogy a kincseket elrabolják, az épületet kifosszák. Derék tábornokunk pedig a múzeum ajtóit a szövetségesek nevében még le is pecsételtette. Aztán 1920 februárjában hazavezényelték.

Nehéz és fájdalmas id?k voltak akkor, Hillary, háborúvesztés, az ország feldarabolása, kommunista rémuralom, nehéz id?k. És Önnek volt egy földije, egy tábornok, aki átlátta a helyzetet. Szobrát 1936-ban állították fel, melyet aztán a kommunista diktatúra eltávolított és eredeti helyére csak 1989 júliusában került vissza, néhány nappal Georg Bush elnök történelmi látogatása el?tt. Ez persze a mi szégyenünk.

Néhány lépés és máris az amerikai nagykövetség el?tt vagyok. Szép épület, híres épület, de mit csináltak bel?le? Vaskordon, vaskerítés, pásztázó kamerák, mélygarázs bejáró, tankcsapda, mintha itt ?riznék az atomarzenált. Ez ma Budapesten a szabadság országának a háza. Tudja Hillary, nem tudja Hillary, itt élt 15 évig szám?zetésben Magyarország hercegprímása. Akkor persze még nem voltak kordonok, a mellékutcában számtalanszor megálltak egyháziak (betiltott szerzetesek, apácák) és papok, nem beszélve a hív?k sokaságáról, akik elmondtak egy imát, fohászkodtak érte. Ma már nincs hercegprímás, ima sincs, csak a kordonok. Van viszont nagy ellenzéki száskajárás, vacsorákon és fontos megbeszéléseken megfordult már jó néhány politikus, gigantikus pártját (PM, Együtt, stb.) képviselve. Tudja Hillary, nem tudja Hillary.

Cudar hideg este lett, inkább beülök valahova. Sétálok tovább és itt áll Ronald Reagan, a nagy republikánus elnök szobra. Lehet, hogy Kegyednek, mint demokratapártinak nem tetszik, de meghajtom a fejem. ? mondta ki, hogy a Szovjetunió a gonosz birodalma. Ezt mi, mármint a nemzedékem tudta, mert átélte, de azért nagyon jó volt hallani. Ellene akkor a sajtóban azok ágáltak a leghevesebben, akik még most is ott vannak, csak manapság nagy Amerika-barátok. Most épp Putyint és országát kárhoztatják, amelyet akkor a legvégs?kig védtek. Az Ön mostani honi elvbarátai szám?zték azt a szobrot, az Ön mostani honi elvbarátai üldözték a hercegprímást és az Ön honi elvbarátai kárhoztatták Ronald Reagant és imperialista birodalmát. Hát ezt nem tudja, Hillary.

Na végre, benn ülök már valahol, az ablakon kinézve bámulom a hideg novemberi estét. Tudja, az elnökválasztás eredményének ismeretében most aztán lehetne nagyokat mondani, kárörvendezni, gúnyolódni, a mostani kampány valóságos tárháza volt a politikai szennydobálásoknak. De nem. A világ alig tud felocsúdni, elemzések, magyarázatok, okfejtések tengere lepte el a világsajtót. Felesleges szaporítani ezek sorát.

De ha már itt ülök és olyan jól elbeszélgetünk, Hillary, két dolgot megemlítenék.

Az egyik személyes, majdhogynem intim. Szerintem Ön már akkor vesztett, amikor elindult. De nem csak azért, amit sokan leírtak, hogy nem volt meggy?z? fölénye saját pártjában, vagy úgyis jön nyolc év után a szokásos váltás a demokrata-republikánus relációban. Nem. Legf?képp azért, mert ilyen döntést hozott. Nagyon ritka, hogy egy családban a magas pozícióban lev? férjet sok id? után a felesége kövessen. Az Amerika Egyesült Államok elnökének lenni bizonyára nagy dolog. Ön First Lady lehetett, ráadásul két cikluson át. Utána is maradt a politika csúcsán, évekig külügyminiszter volt. De ez nem volt Önnek elég, még többet akart. Eljátszhatunk a különböz? vad gondolatokkal, mi lett volna, ha Nancy Reagan is így cselekszik. Mi lenne – feszítsük tovább az abszurdumot és fordítsunk –, mi lenne, ha Fülöp herceg bejelentené, drága Erzsébet, sokat ültél már a trónon, most én szeretnék? Vagy Joachim Sauer, a Humboldt Egyetem professzora odaszólna Angela Dorothea Kasnernak, (aki Ulrich Merkel els? felesége volt, csak a nevét megtartotta), hogy Angelám, jöv?re már tizenkilenc éves házasok leszünk, jönnek a választások, hadd legyek én a kancellár.

Tudom, Hillary, ez nem ilyen vicces, de van ilyen olvasata is. S?t, a döntése általános érvény?, hiszen a

kultúrtörténet része. Talán ismeri (nem ismeri) a szegény halász és a kishal történetét. Még Puskin is feldolgozta, de benne van Illyés Gyula 77 magyar népmeséjében is. A nagyravágyó feleség mindig kizavarja urát a tengerhez, mert többet akar. Viskó helyett házat, ház helyett kastélyt, kastély helyett királyi palotát, királyi helyett császárit, és a kishal teljesíti kívánságait. Végül aztán a hazatér? ura megint a rozoga halászkunyhóban találja.

A másik 1956. Távol is van, meg túl közel is. Távol, mert a Kádár-Aczél-Biszku-korszak minden igyekezetével gondoskodott róla, s?t alapjának és vezérelvének tartotta, hogy ellenforradalom volt, nemzedékeket megfosztva az igazságtól és sarokban tartva ezzel. És túl közel, mert még mindig élnek, igaz, egyre kevesebben, aki résztvev?i és szemtanúi voltak az akkori eseményeknek.

A magyar kormány igyekezett méltósággal ünnepelni az évfordulót. Ezt még a legvadabb baloldaliak, az anarchisták és a mindig fanyalgók is elismerhetnék, de nem teszik. Még akkor sem, ha tíz éve a rend?ri brutalitás, a szemkilövések, az akkori ateista miniszterelnök álságos letérdepelése jelentette az akkori kormány hozzáállását. Meg az, hogy a szociológus f?polgármester még ki is tüntette a f?kapitányt.

A mai kormány ehhez képest méltósággal ünnepelt itthon és külföldön egyaránt. Amerikában, Kanadában, Münchent?l Párizsig számtalan helyen megadta a módját, hogy a hatvanadik évforduló a tisztelet és az emlékezés ünnepe legyen. És lett is, mert az ottani magyarok, az éppen emiatt távozottak megértették és elmerengve át is élték a sorsforduló eseményeket.

És akkor mit tett az Ön kormánya? Megmondom, Hillary dicstelenül és az alkalomhoz méltatlanul viselkedett.Távol maradt a hivatalos magyar diplomácia által rendezett megemlékezést?l, de egy Capitoliumra néz? tet?téri lakásban egy ellenrendezvényen képviseltette magát. Szép kis társaság, Simonyi, André Goodfriend, Victoria Nuland, Bob Kagan, csupa magyarbarát és demokrata, no meg persze Charles Gati.

Ráadásul Charles, aki történész, meg is magyarázta: „Azért szerveztük meg ezt a rendezvényt, mert Budapesten egysíkúan ábrázolják a megemlékezések ’56-ot, kihagyva a fontos vezet?ket, kihagyva azt, hogy a forradalom célja az volt, hogy az ország Európához minél közelebb kerüljön” – mondta Charles Gati, aki ugye történész. Mister Gati, vagy nevezhetném Gáti úrnak is, nehogy már egy washingtoni tet?téri lakásból oktassanak ki minket, hogy mi volt a forradalom célja. De legalább ?k nem egysíkúan ábrázolták az akkori eseményeket.

Tudja, Hillary, ha évtizedeken keresztül értékelték és csodálták az 56-os magyar forradalmat, most is tisztelettel tehették volna. De nem tették, mert annyira nagy demokraták és történészek, hogy egy ország jelenlegi miniszterelnöke miatt erre is képesek.

Kicsit elszomorodtam, úgyhogy búcsúzom, a társaság kedvéért még egyszer fejet hajtok a Reagan-szobor el?tt. Aztán hazamegyek, igaz, nem egy rozoga halászkunyhóba.
(szék) - www.gondola.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló